

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLII. ZATURDAG den 2den DECEMBER 1854. No. 48.

Uit het Algemeen Nieuws- en Advertentie blad van Suriname.

Wy bieden onzen lezers het navolgend, vele nuttige wenken bevattend artikel aan, getrokken uit een, door een twintigtal geleerde mannen, in Nederland uitgegeven wordend *Volks-jaarboekje.*—De aanhef van het stuk is die van een voorafgaand, waarop de schryver van het door ons bedoelde, in de eerste regelen van zyn artikel verwyst.

Vrye handel, in het belang der Volksvoedingsmiddelen.

Alle maatregelen, die men in het werk kan stellen om de allereerste levensbehoeften, en daaronder vooral het voedsel, waarby de mensch leven moet, in grooter hoeveelheid voort te brengen en gemakkelyker verkrygbaar te stellen, verdienen in de hoogste mate onze aandacht. De industrie moge zich beyveren de stoffen, waarmede wy ons kleeden, het huisraad en de werktuigen, die wy gebruiken, al gaandeweg te verbeteren en goedkooper te maken; door hare bemoeijingen moge vele gemakken en genietingen, die vroeger slechts de ryke zich aanschaffen kon, toegankelyk worden voor byna alle klassen der maatschappy; en wy mogen dat alles met volle regt voor een heugelyk teeken van stoffelyke vooruitgang houden; — zeker is het nogtans, dat het van veel hooger belang is, die eerste levensbehoeften, waaronder wy spraken, de voedingsmiddelen inzonderheid, meer algemeen en voor ieder gemakkelyker verkrygbaar te stellen, — en dat, indien *dit* niet geschiedt, de weldaden der industrie juist daardoor veel van hare waarde verliezen. Wy verheugen er ons dus in, wanneer wy zien, dat de landbouw ook in ons vaderland eene vroeger ongekende vlugt begint te nemen; dat men meer en meer terugkomt van het denkbeeld, dat de voortbrengingskracht van den bodem haar toppunt zou bereikt hebben, en dat men hier door kanalisatie, elders door indykingen, de hoeveelheid bebouwbare grond zooveel mogelyk tracht te vergrooten.

De pogingen inzonderheid, om de hoeveelheid van dierlyk voedsel te vermeerderen, verdienen ten hoogste onze aandacht, en, kan het zyn, onze medewerking. Immers, de mensch is een allesetend dier, dat is, hy is van nature bestemd om niet alleen van voedsel uit het plantenryk, maar ook van dierlyk voedsel te leven; en juist het dierlyk voedsel is in hooge mate ryk aan die zelfstandigheden, die de mensch noodig heeft om naar ligchaam en geest gezond en krachtig te zyn.— Dat dierlyk voedsel is aan die zelfstandigheid veel ryker, dan de plantenspyzen, onder welke de zoo algemeen, en, helaas zoo veelvuldig gebruikte aardappelen, benevens de ryst, al eene zeer lage plaats bekleeden.— Vermeerdering en goedkoope verkrygbaarstelling van dierlyk voedsel kunnen daarom niet genoeg bevorderd en aangemoedigd worden.

Alle maatregelen, waardoor men de allereerste levensbehoeften overvloediger kan maken, verdienen ten hoogste aanbeveling.— Nieuwe takken van nyverheid en ontdekkingen op natuurkundig gebied, zyn daartoe *direct* bevorderlyk; maar eene andere vraag, by sommigen welligt meer betwyfeld, is deze: zyn ook politische maatregelen, besluiten van wetgeving hiertoe in staat? *Direct* kan door wetgeving niets worden *voortgebragt*, geen enkel bete broods worden daargesteld. En toch de wetgeving heeft het in hare magt, ons in *overvloed* of in *gebrek* te doen verkeeren.

Wie heeft in onze dagen wel niet eens van *verdeeling van den arbeid* hooren spreken, van de groote voordeelen, welke de voortbrenging erlangt uit de zamenwerking van verschillende arbeiders tot ééne einduitkomst? Wanneer elk zyn eigen taak heeft en iets levert, hoeveel spoediger, en minder kostbaar is daar het geheele werk verrigt!— Als wy echter met aandacht rondzien, bemerken wy, dat in de huishouding der natuur ook eene arbeidsverdeeling eene groote en reusachtige plaats vindt. Zien wy toch niet, dat het eene land met groot gemak, als van zelf, een artikel oplevert, terwyl een ander weder iets geheel anders geeft. Sommige streken zyn als door de natuur bestemd voor graanbouw, andere voor veeteelt, weder andere met delfstoffen toegerust, nog andere met heerlyke vruchten bedeeld; en het eigenaardige hierby is, dat artikelen, die sommige landen zoo mild en als van zelf schenken, met alle mogelyke inspanningen in andere landen niet kunnen verkregen worden. Wie toch zal er aan denken, om chinaasappelen uit Italie of Spanje in Lapland of Siberië aan te kweeken? Soms echter kunnen zy ook in andere landen verkregen worden, maar met veel grooter moeite en gevolgelyk met groote onkosten. Men zoude by voorbeeld welligt hier de chinaasappelen in trekkassen tot rypheid kunnen brengen; maar het zou zeker veel kosten; die vruchten zouden den verbruiker duur te staan komen, en derhalve maar voor weinigen verkrygbaar zyn.

Dit alles is zeer eenvoudig en leert overtuigend, dat elk volk de gelegenheid moet hebben, om zich zyne behoeften, vooral de eerste behoeften des levens, aan te schaffen, waar ze met de minste kosten te krygen zyn, dat is, in die landen, waar de natuur ze het beste laat voortkomen, waar zy als het ware te huis behooren. De wetgeving kon derhalve wel niets beter doen, dan hiertoe zoo veel mogelyk de gelegenheid openstellen.— Doet zy dit, zoo kan men er zeker van zyn, dat de handelaars die artikelen zullen aanvoeren, en er aldus de meest mogelyke *overvloed* heerschen zal. Verbiedt de wetgeving dit, zoo zal zy maken, dat er te kort is, dat er *gebrek* ontstaat. Maar, heeft men wel eens gezegd, door al die aanvoeren van buiten af, moeten noodwendig de pryzen dalen, en daarmede kan het zoover komen, dat wy zelven onze voortbrenging moeten staken; dan ontstaat er gebrek aan arbeid en armoede. Wy zouden derhalve *arm* worden, omdat wy de zaken *goedkooper* kregen, wy zouden *ryker* zyn, naarmate wy minder hadden! Dit is toch wel onmogelyk, gelyk men ligt gevoelt. De dwaling by deze zienswyze ontspruit slechts daaruit, dat men by een verschynsel stil staat, en geen acht geeft op de geheele reeks verschynselen, die zich voordoen.

Wanneer hier de chinaasappelen in trekkassen worden aangekweekt, zonder dat die uit Spanje nog bekend waren, zoo zouden de eigenaars der kassen en hunne arbeiders voordeel genieten, en dat alles zou ophouden, zoodra die vruchten veel goedkooper uit het Zuiden tot ons kwamen. Men zou natuurlyk aan de laatsten de voorkeur moeten geven, men zou alleen deze koopen en wel in veel grootere hoeveelheden, omdat ze zooveel minder zouden gelden. De eigenaars van de trekkassen met hunne arbeiders zyn de eenige, die er voor het oogenblik schade aan hebben, het geheele publiek wint er by. En zou de vrye invoer, alleen uit dit oogpunt, reeds niet gelukkig zyn? De belangen van het publiek, van de groote menigte, mogen toch ligt zwaarder wegen dan van die enkele personen of klassen. Maar het voordeel dier klassen noemden wy daarenboven slechts tydelyk. Het is toch duidelyk, dat wy die grootere hoeveelheid Chinaasappelen, niet om niet krygen. Wat geven wy daarvoor in plaats? Geld. Maar dit dient alleen om de ruilingen gemakkelyk te maken. In den grond geven wy er niets anders voor dan voortbrengselen van onzen bodem. Wy betalen de Zuidelyke vruchten met de waren, die wy goedkooper en gemakkelyker voortbrengen, welligt met boter en kaas, want al le handel is ten slotte niets dan ruiling van het eene voortbrengsel tegen het andere, terwyl het geld slechts de waarde voorstelt, en de zaken gemakkelyker uit de eene hand doet overgaan in de andere.

Naarmate wy derhalve meer chinaasappelen aanvoeren, zullen wy ook meer van onze artikelen moeten uitvoeren. Onze voortbrenging moet dus gelyken tred houden met de aanvoeren, en de arbeiders, die derhalve aan de trekkassen geen werk meer hebben, zullen spoedig welligt in de veeteelt werkzaam zyn. Zoo heeft dan ten slotte de arbeid *niet verloren*, terwyl de verbruikers *veel gewonnen* hebben.

In deze korte beschouwing zien wy het geheele beginsel van den vryen handel en zyne voordeelen. Wy zelven brengen daarby alleen voort, wat by ons het beste slaagt, en ruilen daarvoor, wat van elders beter en goedkooper te leveren is; terwyl elke goedkoopere aanvoer wel tydelyk tot verplaatsing van eenigen arbeid voeren kan, maar op den duur aan den arbeid niet kan schaden, maar daaraan voordeel schenkt, daar hy wordt aangewend tot verhoogde voortbrenging in andere takken van nyverheid.

Eene wetgeving, die den handel, het verkeer en de onderlinge ruilingen met alle volken zoo veel mogelyk vry laat, moet, dit is ons besluit uit het gezegde, *den overvloed* bevorderen, terwyl elke wetgeving, die dit verhindert of bemoeijelykt, de tegengestelde uitwerking hebben zal. Het betoog van dit laatste zou niet moeijelyker vallen dan dat van het eerste, maar wy laten het over aan den lezer.

Is de vryheid des handels een middel om *overvloed* te bevorderen en alzoo hoogst heilzaam en wenschelyk in het algemeen, zoo is de gevolgtrekking zeker volkomen juist, dat zy nog het *meest heilzaam* en *wenschelyk* is voor al die artikelen, welke tot de algemeene levensnooddruft te rekenen zyn.

De vrye handel, dat is de vrye *in-*, *uit-* en *doorvoer* van dergelyke zaken, stelt ons te allen tyde in de gelegenheid, om er ons daar van te voorzien, waar zy het goedkoopste te krygen zyn, en waren ze by ons goedkooper dan ergens, wy zouden er zaken van hooger waarde voor in plaats krygen, waardoor wy wederom ons arbeidsvermogen zouden uitbreiden en onze voortbrenging vergrooten.

(Wordt vervolgd.)

Uit Surinaamsche Couranten tot den 17 November jl.

PARAMARIBO, 13 *Nov.* By Gouvernements resolutie van heden No. 1547, is eene *Quarantaine* bepaald geworden voor alle vaartuigen, komende van *Curaçao*, en zulks hetzy hunne reizen herwaarts hebben plaats gehad regtstreeks, dan wel na het aandoen van andere plaatsen, — voor zoo ver het niet blykt dat zy op die plaatsen reeds behoorlyke quarantaine hebben gehouden; — zynde de duur dier quarantaine vastgesteld, als volgt:

Acht dagen voor de vaartuigen op welke gedurende de reis geen ziekte gevallen zich hebben voorgedaan, en de gezondheidstoestand ook gedurende die *acht* dagen gunstig blyft; en

Veertig dagen voor die vaartuigen, waarop zich ziektegevallen hebben voorgedaan,— hetzy gedurende hunne reis, hetzy by hunne aankomst in deze kolonie.

— 16 *Nov.* Aan een dagblad van Martinique en een particulier schryven van daar dd. 20 Oct. 1854, ontleenen wy het volgende:

ST. PIERRE. Het schip la belle Gabrielle, hetwelk het eerste convooi Coolies, dat de gouverneur der Fransche bezittingen in Indie ons op verzoek van den gouverneur van onze kolonie wel heeft willen toezenden, is heden morgen op onze reede aangekomen.

— Wy vernemen van personen, die met den nieuw aangekomen kapitein gesproken heb-

ben, dat de overtogt zeer gelukkig is geweest en dat de emigranten, wier getal ongeveer 300 bedraagt, zich in den besten welstand bevinden.

De bovenbedoelde Coolies, zyn op de navolgende voorwaarden geemployeerd, als:

Elk arbeider geniet per maand 12fr. 50 c., de *helft* betaalbaar op het einde van iedere maand en de *wederhelft* by het einde van het jaar. — Aan ieder hunner wordt voorts toebedeeld:

1. Twee pakken Kleedingstukken per jaar,
2. Een kilo Bakkeljaauw per dag, en
3. Een halve pot Ryst, gelyk staande met 1½ ponc o. g. dagelyks.

De *Royal Gazette* van Georgetown (Demerary) deelt de aankomst in die haven mede van een schip met Madeirianen, en doet dat berigt van niet onbelangryke opmerkingen vergezeld gaan.

Bedoeld schip, de Charles Keen, is namelyk gecharterd door drie Maderiaansche winkeliers, die nog kort geleden hun koloniaal leven met de spade in de hand begonnen hadden en nu reeds de arbeidende klasse met een 300tal werklieden uit hunne eigene landslieden vermeerderen, by welken aanvoer zy groote voordeelen hebben. Het blad doet uitkomen hoezeer dat volk toeneemt in nyverheid, energie en ondernemingsgeest, en wekt de kolonisten op om niet jaloersch te zyn, dat zy binnen korten tyd tot zulk eene welvaart zyn gekomen, daar datzelfde ook in hun bereik ligt; by de groote vruchtbaarheid van den grond ontbreekt het alleen aan arbeiders. De emigranten, welke door hen zyn ingevoerd, zyn landbouwers, met oordeel gekozen, in een woord zy zyn van de beste soort, iets waartoe zy het best in staat waren, doordien zy hunne landgenooten kennen. De Maderiaan neemt het land, waarheen hy verhuist, als zyn vaderland aan en wordt een blyvend deel van deszelfs bevolking; en als zyne industrie beloond wordt, winnen de kolonisten zelven daarby, niet alleen door de uitoefening van die industrie en het genot van derzelver vruchten, maar door den invloed van het voorbeeld.

Daarenboven hebben zy een' grooten ommekeer in den handel gebragt. Zy voorzien grootendeels in den kleinhandel, hetwelk een gemak is vooral voor diegenen, die tydens het onbepaald crediet gewoon waren in het groot te koopen en zich in schulden te steken, en dit thans door de verandering der tyden, niet meer doen kunnen, waardoor men in staat gesteld is om zuinig te leven, en spaarzaam te worden.

Een kundig portugees verhaalde onlangs, meldt verder het blad, dat een zyner landslieden zoo gelukkig geweest is met de aankweeking van druiven op het eiland Wakenaam, dat hy die vrucht by bootslading naar de markt heeft kunnen zenden, en dat de druif hem daar *drie* maal 's jaars een oogst oplevert, in stede van een maal te Madeira. De Portugees verhaalde voorts dat velen zyner landslieden, *wyn* bereid hebben uit druiven welke in *Demerary* geteeld waren, *krachtig* en *aangenaam* van smaak. Indien dergelyke zaken op Wakenaam kunnen volvoerd worden, eindigt meergenoemd blad, wat zoude er dan niet gedaan worden, als zulk een handel met voordeel konde gedreven worden, en de Portugesche wynfabrikanten aangespoord werden om zich te vestigen aan de vruchtbare en gezonde heuvels welke onze rivieren en kreeken omzoomen? Menschen, die in zoo korten tyd zooveel voor zich zelven kunnen doen, moeten een helder inzigt hebben in hetgeen hun tot voordeel kan zyn, dit is eene dryfveer, welke meer waarschynlykheid tot welslagen oplevert, dan alle bekrooningen van proefnemingen en vorderingen, welke ooit door maatschappyen zyn ingesteld.

Met betrekking tot de amerikaansch-spaansche Kuba-aangelegenheid leest men in een brief uit Parys het volgende: "De Kuba-kwestie is en blyft steeds het groote vraagstuk van den dag. Het verlangen van Noord-Amerika, om in bezit van dat eiland te geraken, is zoo levendig, dat de Unie de schitterendste aanbiedingen aan Spanje daarvoor doet. Louisiana werd voor 12 millioen dollars aangekocht, voor Kuba echter moeten de Amerikanen tienmaal zooveel aanbieden; van deze 120 millioen doll. zouden zy 20 millioen dadelyk in 1855 voldoen, en de overige 100, naar het verlangen der spaansche regering, in drie of vyf jaren afbetalen. De Noord-Amerikanen oordeelen dat Spanje de hulpbronnen van zyn aan bevaarbare rivieren arm land het spoedigst en het best tot 'slands welvaart zou dienstbaar maken, wanneer het deze 120 millioen dollars besteedde tot den aanleg van spoorwegen, daar in dat geval de spaansche regering voordeelige handels-verdragen zou kunnen sluiten en kapitalen tot groote nyverheidsondernemingen in het land trekken. Mogt de spaansche regering uit overdreven nationalen trots die voorslagen niet aannemen, zoo als trouwens te verwachten is, dan zou de regering te Washington des te eerder hare handen in onschuld kunnen wasschen, wanneer vroeg of laat een aanval tegen Kuba wierde ondernomen, daar de zuidelyke staten vast besloten zyn, te trachten tot elken prys Kuba te erlangen."

By het onderzoek van het ontwerp van wet, aangeboden tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1852, in de afdeelingen der tweede kamer is onder anderen ook gesproken, over het vestigen van europesche volkplantingen in Suriname, over welke aangelegenheid verschil van gevoelen heerschte.

Sommige leden hadden met leedwezen gezien, dat de proefnemingen omtrent het vestigen eener nederlandsche volkplanting aan de Saramacca, den lande in Aug. des vorigen jaars reeds op eene uitgave van zes en eene halve ton gouds te staan was gekomen. By al de teleurstelling en rampen dezer kolonisatie, voegt zich dus nog een aanmerkelyk en nutteloos geldverlies, daar de volkplantingen óf uitgestorven óf weder naar elders verhuisd zyn. Deze leden vonden daarin een nieuw bewys, dat het een ydel pogen is, om Europeanen met eenig goed vooruitzigt naar Suriname te willen overplanten. Men moet dus van alle verdere proefnemingen van dezen aard, die op niets anders uitloopen, dan op schade voor de schatkist en, wat nog meer zegt, op het ongeluk der volksplantingen zelven, afzien.

Anderen achtten het niet onmogelyk, en zy konden daarom het niet goedkeuren, dat de regering ontwerpen begunstigde tot het overbrengen van Duitschers en Zwitsers.— Thans nu zich ook hier te lande, meer dan vroeger, eene sterke neiging tot landverhuizing openbaart, behoorde de regering het mogelyke te doen, om de Nederlanders naar Suriname te lokken. Zoo doende bleven zy voor het vaderland behouden, en konden bevorderlyk zyn tot den bloei onzer west-indische bezittingen. Wierden daarentegen vreemdelingen daarheen overgevoerd, Suriname zou allengs het karakter eener nederlandsche bezitting verliezen.

Anderen beweerden, dat er byzondere redenen bestaan, waarom [illegible] nederlandsche kolonist nog minder kans heeft te slagen, dan die van vreemde Europeanen. Volgens hen kan kolonisatie aldaar dan alleen gelukken, als de volkplanters weten, dat zy op eigene krachten moeten steunen, en op geenerlei onderstand of hulp van de regering kunnen rekenen. Nederlanders zullen geneigd zyn, by elken kleinen nood zich tot de regering te wenden, en als zy met tegenspoed te worstelen hebben, de schuld daarvan op overheidspersonen werpen. Uit dit oogpunt was het zoo geheel verwerpelyk niet, dat men nu de proef nam, om Duitschers of Zwitsers daar als landbouwers te vestigen; bleek het, dat de vreemde Europeanen door eigen arbeid in Suriname een bestaan konden vinden, was dus het voorbeeld gegeven, dan kon het in aanmerking komen, of ook onder begunstiging der regering, nederlandsche landverhuizers naar die bezitting zouden worden overgebragt.— In dat geval toch zou het hoofdbezwaar tegen de vestiging van Nederlanders aldaar in mindere mate bestaan.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 November 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat by beschikking van den 24 dezer No. 749 aan den heer *George William Delagarde*, op diens verzoek, onder nadere goedkeuring, een eervol ontslag is verleend als opzigter der zoutpannen te Bonaire belast met de functien van Loods voor de ankerplaatsen op de lage westkust aldaar, en dat ter vervulling der daardoor ontstane vacature, mede onder nadere goedkeuring, als zoodanig is benoemd: de heer *Philip Frederik Craane*; het een en ander in te gaan met den 1 December e. k.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 November 1854.

TEN gevolge van ontvangene zekere berigten dat de Cholera te *St. Kitts* en in *Cumana* heerscht, is by beschikking van den Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, van den 26 dezer No. 755 bepaald: dat de vaartuigen komende van die plaatsen, in quarantaine naar Klein Curaçao zullen worden verwezen.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 November 1854.

BY beschikking van den Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, in dagteekening van gisteren No. 756, is de Heer *B. Jesurun Jr.*, ten gevolge van zyn verzoek, verschoond van de aanneming van het lidmaatschap in de Regtbank, hem by beschikking van den 23 dezer No. 747 opgedragen, en ter vervulling der bestaande vacature, onder nadere goedkeuring, tot lid in gemeld regterlyk collegie benoemd de Heer *P. T. Krafft*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 November 1854.

AAN het Bestuur dezer kolonie gebleken zynde dat de Cholera op het eiland Nevis sedert lang heeft opgehouden, zoo is by beschikking in dagteekening van heden No. 760, de quarantaine, welke bepaald was voor vaartuigen komende van dat eiland, opgeheven.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 December 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 11¾ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

BEKENDMAKING.

DE Commissie benoemd by Gouvernements beschikking dd. 29 November jl. No. 764, tot het aanhooren van en beslissen over de belangen der leden van de korpsen Schuttery en Landstorm, die wegens ziekte, ligchaamsgebreken, of vyftigjarigen ouderdom, van het presteren van persoonlyke dienst zouden wenschen vrygesteld te worden, zal tot dat einde zitting nemen in de [illegible] Gouvernements huis, op Maandag, den 11 dezer, des voormiddags te elf ure.

Curaçao den 1 December 1854.
De Kapitein fungerende
Kommandant der Schuttery,
J. A. QUAST.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissels.

OP aanstaanden Dingsdag, den 5 dezer, zullen door het Gouvernement dezer kolonie verkocht worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Twintig Duizend Gulden*, betaalbaar drie maanden na zigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daarin gading hebben, gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op bovengezegden datum, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 1 December 1854.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *Zes duizend ponden Tarwe meel*, leverbaar in het Magazyn, zoo zal de leverancie daarvan aan den voordeeligsten inschryver worden verleend, overeenkomstig de bepalingen, voorkomende in de Gouvernements beschikking van den 10 September 1853 No. 470, (zie Publicatie-blad No. 5.)

De beslotene biljetten van inschryving met de monsters zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag, den 5 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot, zullende de biljetten, waarin de aantebiedene pryzen niet duidelyk vermeld, doorgehaald of veranderd zyn, niet in aanmerking komen. Wordende de belanghebbenden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 1 December 185[illegible]
De waarnemende Administrat[illegible]
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANC[illegible]

Publieke Inschryving[illegible]

WEGENS de levering als volgt, vo[illegible] het Gouvernement aannemelyke a[illegible] dingen der natemeldene artikelen, successivelyk mogten benoodigd zyn.

Gedurende de eerste drie maanden van

Wp. en pp. ribben, balken en planke[illegible] voet.

Onderscheidene verwwaren.
Gekookte en ongekookte lynolie, per p[illegible]
Kokosnoot olie, per pint.
Vlaggen en Wimpels.
Nederlandsche 4½ en 3 kleeds vlagg[illegible]
Blaauwe, Roode en Geele 3 kleeds do.
Wimpels (per el) van ondersche[illegible] kleuren.
Spykers in soorten, per pond.
Yzeren banden, per pond.
Teer, per pint en per ton.
Pek, per pond en per ton.
Koffy, per pond.
Rum, per pint.

overigens

By contract gedurende het geheele jaar

a. diverse benoodigdheden ten behoev[illegible] het Militaire Hospitaal.
b. diverse benoodigdheden ten behoev[illegible] het Lazarus en krankzinnigen huis.
c. lampolie, ten behoeve van het Mil[illegible] Garnizoen, het Lazarus en krankzin[illegible] huis en de policie wacht, per pint.
d. drinkbaar putwater, ten behoeve de[illegible] ten Amsterdam en Rif, der bezetti[illegible] het fort Beekenburg en van het Mil[illegible] Hospitaal,

en verder

e. wegens het bakken van brood, ten b[illegible]ve van het Militaire Garnizoen, enz.

De genen, die hierin gading hebben[illegible] lieven op Dingsdag, den 19 dezer, uit[illegible] tot en met het vallen van het middag[illegible] hunne inschryvingsbiljetten intelevere[illegible] opgemelde Administratie, alwaar men[illegible] omtrent de wyze van levering als ande[illegible] zal kunnen informeren.

Curaçao den 1 December 185[illegible]
De waarnemende Administrate[illegible]
van Financien,
GORSIRA.

DE ondergeteekende ambtenaar in[illegible]ceert, op verzoek van den Heer W[illegible] JONES, eigenaar der plantaadje K[illegible] PISCADERA (a) RAPHAEL, het maken[illegible] gebruik van den weg, welke door de[illegible] genoemden tuin sedert eenigen tyd, st[illegible] met zyne bedoelingen en zynen wil, is [illegible] gesteld. De weg, hierin bedoeld, b[illegible] bewesten het perceel "NANA" genaam[illegible] eindigt by de gronden van de plant[illegible] GROOT PISCADERA.

Curaçao den 30 November 18[illegible]
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTE[illegible]

P heden in den morgen, om 2 ure, is voorspoedig bevallen van een Dochtertje, JOHANNA DOROTHEA WYS, chtgenoot van

J. F. QUAST.

Curaçao den 1 December 1854.

Algemeene kennisgeving.

yst van de ter Koloniale Secretary liggen de onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

irk Scheffer.	Klehoves.
va Martina Senior.	José Obediente. 2.
laudio Curbelo.	Antje Leseur.
an A. Izquierdo.	Jacob Jesurun.
ariano Las Casas.	Constance Hogen.
ernando Domingz.	Margrit Pinedo.
van der Velde.	E. J. Harrison.

Curaçao den 1 December 1854.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

CURAÇAO.

artuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*November.*

eng. golet Laura, Leverock, St. Eustatius.
ned. boot Beauty, Torbet, Bonaire.
„ „ Twee Zusters, Hart, Bonaire.
„ „ Dos Hermanos, Thielman, Bonaire.
„ golet Lafayette, Marconje, RioHacha.
„ bark Silania, Flemming, Po Cavello.
eng. schip Argantina, Hubert, Kaapverdische Eilanden.
ned. golet Essex, Neuman, Suriname.
„ bark Gezaghebber Boyé, Vos, Bonaire.
eng. brik Magician, Bell, Pto. Cavello.
„ bark Etna, Geneste, St. Eustatius.
ven. „ Carmen, Tallaferro, Pto. Cavello.
ned. golet Barbolina, Wolfshof, Bonaire.
„ „ Maria Louisa, Curiel, Maracaibo.
„ „ Aruba, Tromp, Aruba.
sp. „ Otilia, Perez, Mayaguez.
„ „ Brillante, Genzales, St. Jago de Cuba.
ned. „ Antonia, Leyba, St. Thomas.
„ boot Maria, Nicolaas, Bonaire.

December.

1 ven. golet Am. Mita, Martines, Cumarebo.

UITGEKLAARD.—*November.*

24 ned. golet Cuatro de Marzo, Penso.
„ „ Ciro, Prince.
25 ven. bark Eliza, Thodé.
ned. „ Silania, Flemming.
„ golet Johanna, Neuman.
„ boot Martina, van Grieken.
27 sp. brik Adela, Escandell.
eng. bark Satellite, Ridderhjerta.
am. golet John Elliot, Wood.
ned. boot Beauty, Torbet.
„ golet Prudencia, Dejongh.
ven. bark Esperanza, Nicolaas.
28 ned. boot Dos Hermanos, Thielman.
„ „ Twee Zusters, Hart.
29 „ brik Fayette Ville, Dias.
„ golet Transit, de Haseth.
am. schip Venus, Atkinson.
30 ned bark Gezaghebber Boyé, Vos.

December.

1 „ kof Onderneming, Braunstahl.
„ golet Reneta, Ruiz.
eng. „ Laura, Leverock.
„ bark Etna, Geneste.

☞ De Pakket vertrekt Maandag, den 4 dezer, en de daarmede te verzendene Brieven-zak zal des morgens van dien dag, PRECIES te 8 ure, gesloten worden.

In de St. Thomas Courant van den 15 November jl. vindt men het volgende merkwaardig artikel :

Wegens het klein bestek van onze Courant nemen wy slechts den zakelyken inhoud van hetzelve in dit nummer over.

De Engelsche brik *Velocity* kwam op den 27 jl. van Nieuw York te St. Thomas aan, van waar zy den 3 derzelfde maand is vertrokken. Hare lading bestond in onderscheidene soorten levensmiddelen, daaronder gezouten visch, waarvan *zeven* vaten zyn gescheept geworden door de Heeren *Doval & Co.*, commissiehandelaren in die stad, en, naar luid van het connossement, ontvangen van Boston om over St. Thomas naar Sto. Domingo te worden verzonden, en geconsigneerd aan de Heeren *J. Cappé & Co.* te St. Thomas, om de verzending te bewerkstelligen.

De *Velocity* had tevens voor een ander handelshuis te St. Thomas gezouten visch aan boord, en aangezien de Heeren *J. Cappé & Co.* gewoon zyn koopgoederen voor de andere handelshuizen aldaar in hunne ruime en luchtige lootsen te bergen, zoo werd deze visch ook aldaar opgeslagen. Het gebeurde daarom dat beide partyen visch terzelfde tyd, Donderdag den 2 November, van boord de *Velocity* ontscheept werden, en aangezien dit artikel schaars was, verschenen er koopers voor, zoodra de visch aan wal gebragt was. Er werd eene order der eigenaars van de visch ontvangen om een vat afteleveren aan eene vrouw, die gewoon is in dit artikel handel te dryven. De klerk, die met de aflevering daarvan belast was, wees, zonder op de merken en nummers te letten, een der vaten, die ter verzending ontvangen zyn, aan en nam in zyn aanteekeningsboek het gewigt van deszelfs inhoud op.

De vrouw vond het moeijelyk het vat in zyn geheel te vervoeren en besloot derhalve hetzelve op de plaats zelve opentemaken en den visch in kleine hoeveelheden naar haar verkoophuis te vervoeren. Het vat werd geopend en zoodra er een zeker gedeelte (four tiers) was uitgenomen, kwam er een tinnen doos te voorschyn. Hierover verbaasd ging de klerk onverwyld den Heer *Cappé*, die zich aan de voordeur bevond, kennis van het gebeurde geven ; deze begaf zich naar de plaats om zich van de zaak te vergewissen en zulks naar waarheid bevonden hebbende, vervoegde hy zich by een handelhuis in de buurt met verzoek, dat twee der vennooten met hem zouden medegaan om ooggetuigen der zaak te zyn. Zy besloten de tinnen doos opentemaken, ten einde te weten wat zy bevatte, en wat vond men er in ? een pak *Dominikaansch papierengeld.*

De Heer *Cappé* ging onverwyld kennis hiervan aan de authoriteiten geven ; het hoofd der policie, vergezeld van twee agenten, verscheen op de plaats en de aangifte des Heeren *Cappé* naar waarheid bevonden hebbende, liet hy de andere zes vaten openmaken en onderzoeken. Men bevond dat de inhoud van deze zes vaten volkomen gelyk was aan dien van het eerste. Al de zeven vaten werden wederom gesloten en met het gouvernements zegel verzegeld.

Op den 13 November werd de gezouten visch op publieke veiling verkocht en de tinnen dozen uit de loots der Heeren *Cappé & Co.* naar een pakhuis van het gouvernement overgebragt, in afwachting der beschikking van het Dominicaansche gouvernement.

Naar men verneemt zyn de Heeren *Cappé & Co* van voornemen om na den afloop der zaak, schadeloosstelling te vorderen van degenen, die daarin schuldig mogten bevonden worden, wegens het afladen aan hunne consignatie tot wedervervoer van onwettige en bedriegelyke waren onder den naam van koopgoederen.

Het bedrag van het gevondene papierengeld beloopt $ 900,000.

CHOLERA. Het volgende vreemd en belangryk berigt verscheen korten tyd geleden in de *New York Albion.* Men zegt dat het in Europa en elders zeer veel de aandacht tot zich getrokken heeft :—

Een heer behoorende tot de molenaars gilde, wiens naam wy, om verscheidene redenen, niet zullen noemen, verscheen voor den Alderman Farebrother op de Gildekamer en verklaarde het volgende betreffende de vreeselyke epidemie, die thans bezig is hare verwoesting over de gansche hoofdstad te verspreiden.

Hy verklaarde dat hy in 1842 eene groote hoeveelheid oud meel, dat in depot lag, gekocht had en dat, terwyl hy en zyne werklieden zich bezig hielden om het meel te proeven, ten einde het versche meel van het oude aftezonderen, zy ongesteld werden, sterk begonnen te saliveren en buikziekte kregen.—Hy nam proeven met hetzelfde oud meel in zyn eigen huisgezin met dat gevolg, dat drie zyner kinderen door een hevigen buikloop aangetast werden even als in de Cholera gevallen, welke ziekte weldra in Londen begon te heerschen. Na opmerkzaam den voortgang der ziekte gadegeslagen te hebben, kreeg hy de overtuiging, dat zy ontstaan is door het gebruik van oude broodstoffen, en besloot derhalve geen brood, gebakken van oud meel, aan zyne klanten te leveren. De uitslag hiervan was dat niet een van hen door de Cholera werd aangetast, zelfs niet in den ligsten graad, ofschoon zy in andere opzigten even als de anderen, die hen omringden, en dagelyks slagtoffers van die noodlottige ziekte vielen, aan dezelfde ongunstige omstandigheden waren blootgesteld. Hy schreef aan Sir Robert Peel, die destyds Eerste Minister was ; zyn brief werd ter hand gesteld van de geneeskundige Commissie, men hoorde hem, doch aangezien hy geen geneeskundige was, werd hy slechts gehoord, en hiermede liep de zaak af.

Eens vernam hy dat eene party oude tarwe van Londen naar Leeds stond verscheept te worden ; hy voorzegde dat wanneer dit graan ter bestemde plaats aankwam, de Cholera het op de hielen zou volgen. Veertien dagen later brak de Cholera met groote hevigheid te Leeds uit.

Hy zeide dat in al de Russische oorlogen tegen Turkye en Polen de Cholera steeds de legers vergezeld heeft op derzelver togten over bevaarbare rivieren. In den oorlog der onafhankelykheid van Polen, toen het berigt ontvangen werd, dat Warschau zich overgegeven had en er gebrek aan levensmiddelen bestond, voorspelde hy dat de Cholera een bezoek aan die stad zou brengen, omdat hy wist dat Warschau met levensmiddelen zou worden voorzien uit dezelfde oude voorraadschuren, die te voren den Russen die ziekte hebben geleverd. De ziekte verscheen, vergezeld van al hare rampen.

Hy sprak niet van Tarwe van vyf of zeven jaren ouderdom ; hy bedoelde het graan dat in die landen voor belasting in betaling ontvangen werd en in de voorraadschuren vyftien of twintig jaren gelegen had, zonder het daglicht te zien. Het is opmerkelyk dat de Cholera zelden in jaren van overvloed verschynt. In Indië moeten, wanneer er ten gevolge van een mislukten rystoogst, schaarsheid aan voedingsmiddelen plaats heeft, de oude voorraadschuren opengezet worden, en, als een natuurlyk gevolg, begint de Cholera onverwyld hare verwoestingen te verspreiden.

In 1849, toen de Cholera wederom een bezoek te Londen bragt en de wapenstilstand tusschen Denemarken en Holstein het embargo op de met koorn geladen en naar Londen bestemde schepen ophief, schreef hy aan de Board of Health aldaar om te zorgen voor een goeden voorraad versch koorn, dat daardoor een der oorzaken van de Cholera zou weggenomen worden en er eene vermindering der ziekte naar rede van 100 pCt. in twaalf dagen zou plaats hebben. De achtereenvolgende opgaven van dat ligchaam bevatteden eene vermindering, welke zyne verwachting overtrof en leverde ten volle het bewys dat zoodra de versche tarwe gebruikt werd, de Cholera begon aftenemen en eindelyk geheel ophield.

Hy keurde zeer af zich te onthouden van het gebruik van versche groenten en vruchten, omdat hierdoor de behoefte ontstaat tot meerder gebruik van slechte broodstoffen.—Hy zeide dat de ziekte gewoonlyk meer algemeen heerschte in de nabyheid van bevaarbare rivieren of stroomen, alwaar oud koorn ingevoerd en in pakhuizen bewaard werden, omdat deszelfs verbruik in deze plaatsen grooter was, daar de kosten van vervoer met rytuigen het verzenden naar het binnenland bezwarend maakten. De ziekte brak meermalen uit in uitgebreide gestichten, zoo als gevangenissen, vereenigingen en emigranten schepen, waar de geringheid van den prys der broodstoffen de hoofdvoorwaarde van het contract was. Het was alleen by groote schaarschte van versch koorn, wanneer er een groot verschil in de pryzen ontstond en byna de gansche handel in verzoeking gebragt werd om tot de oude voorraadschuren de toevlugt te nemen, dat de hoogere kringen, by wie geene onzindelykheid bestond noch opgepropte bewoningen, die de ziekte konden doen ontstaan of daartoe medewerken, door de Cholera werden aangetast.—*Uit de St. Thomas Courant.*

ENGELAND. Eindelyk zyn er treurige, doch naar het schynt bepaalde berigten ontvangen omtrent het lot van sir John Franklin. Dr. Rae, een als waarheidlievend bekend staand reiziger in de Poolstreken, is onlangs van zyne expeditie in Engeland teruggekeerd en heeft aan de admiraliteit terstond het volgende berigt gezonden :

" Repulse Bay 29 July 1854. Ik heb de eer u te melden, dat ik in deze lente, op myne reis, door ys- en sneeuwvelden, te Pelly-Bay Eskimoos ontmoette en van een hunner vernam, dat een gezelschap blanke mannen (Kablunans) iets verder ten westen, in de nabyheid eener rivier, door gebrek aan levensmiddelen was omgekomen. Later ontving ik nader berigt en kwam ik door aankoop in het bezit van verschillende voorwerpen, welke geen twyfel meer overlaten omtrent het lot van Franklin of een gedeelte van zyne medgezellen,—een lot, zoo verschrikkelyk als de stoutste verbeelding het slechts kan schilderen.

" Het wezenlyke, dat ik uit verschillende bronnen en op verschillende tyden vernam, komt op het volgende neder :

" In het najaar van 1850 zag men ongeveer 40 blanke mannen over het ys naar het zuiden trekken. Verschillende Eskimoos, die by hen waren, sleepten eene boot voort. Zy doodden eenige zeehonden, digt by den noordelyken oever van King-Williams Land.—Geen der reizigers verstond de taal der Eskimoos, doch zy gaven door teekens te kennen, dat hun schip of hunne schepen door het ys verbryzeld waren en dat zy thans op weg waren naar een streek, waar zy wild hoopten te kunnen schieten. Allen, met uitzondering van een officier, zagen er zeer mager uit, alsof zy gebrek aan levensmiddelen hadden ; zy kochten dan ook een rob van de Eskimoos. Eenigen tyd later, doch nog in hetzelfde voorjaar, voor het ontdooijen van het ys, werden de lyken van 30 personen op het vasteland en van 5 andere op een nabygelegen eiland ontdekt, op eene dagreize noordoostelyk van eene groote rivier, die volgens de beschryving geene andere kan zyn dan de door sir George Back genoemde Great Fish River (door de Eskimoos Oot-ko-hi-ca-lick genoemd.) Eenige lyken, waarschynlyk van de eerste offers van het gebrek aan levensmiddelen waren begraven ; andere vond men in tenten, nog andere onder eene boot, die tot beschutting was omgekeerd, en zelfs hier en daar op den grond verspreid. Van de op het eiland gevonden lyken, hielden de Eskimoos er een voor dat van een officier, daar hy een verrekyker om de schouders had hangen ; voor hem lag een geweer met dubbelen loop.

"Naar den misvormden staat van eenige lyken en naar den in de ketels gevonden inhoud te oordeelen, waren onze ongelukkige landgenooten tot het uiterste, ja tot kannibalisme gedreven, om hun leven te verlengen.

" Aan ammunitie schynen zy overvloed gehad te hebben ; want de inboorlingen hadden buskruid in vaatjes en op den grond gevonden ; ook kogels en schroot vonden zy aan het strand, waar het tydens den lagen waterstand droog kan liggen. Buitendien werden eene menigte horologien, teleskopen, kompassen en geweren op de plaats gevonden, die de Eskimoos gebroken schynen te hebben, want ik zag verscheidene stukken van deze voorwerpen, alsmede zilveren lepels en vorken in handen der inboorlingen. Ik kocht daarvan wat ik magtig kon worden. (Dr. Rae voegt eene naauwkeurige lyst by het rapport.)

" Van de Eskimoos, die ik ontmoette, had er geen enkele de blanke mannen dood of le-

vend gezien; zy wisten het verhaal van anderen, die op de plaats, waar de lyken lagen, geweest waren of de reizigers vroeger ontmoet hadden. Ik zal nu nog maar alleen opmerken, dat wy met behulp van schietgeweer en netten, gedurende den laatsten herfst, levensmiddelen in overvloed hebben gehad; dat wy den winter in onze sneeuwhutten naar de omstandigheden *comfortable* hebben doorgebragt en dat de huiden van het gedoode wild ons genoeg winterkleederen leverden. Myne voorjaarsreis leidde tot geene resultaten, daar ik op hinderpalen stuitte, waarop ik gedeeltelyk, in weerwil van myne onderviading als poolreiziger, niet voorbereid was."

Tot zoover het officiele berigt van dr. Rae, die in dienst van de Hudsonsbay-compagnie heeft gereisd. Volgens zyne opgaven schynt het zeker, dat sir James Ross en kapt. Bellot, tot op weinige mylen van de plaats, waar de ongelukkige reizigers omkwamen, waren doorgedrongen. Enkele van laatstgenoemden moeten zelfs tegen het einde van Mei 1850, het tydstip dat zich aldaar het wilde gevogelte ophoudt, aldaar geleefd hebben, want men hoorde toen bukseschoten en vond ook overblyfselen van vogels, digt by de plaats, waar zy te gronde gingen.

Dr. Rae zegt in een schryven aan den *Times* dat voor zoo ver hy in staat was dit te onderzoeken, men de Eskimoos niet kan verdenken van schuld te hebben aan den dood der reizigers. Honger en koude schynen de eenige oorzaken te zyn geweest. Verscheidene lyken waren gruwelyk misvormd en van kleederen beroofd, terwyl andere lyken in dubbele kleederen gewikkeld waren. Wat dr. Rae van de inboorlingen kocht, werd door hen als sieraden gedragen, vooral muntstukken, waarin zy tot dat doel gaten hadden geboord. Zy hadden ook boeken gevonden, doch die natuurlyker wyze laten liggen. Dr. Rae, die weet hoe zorgvuldig de Eskimoos alles wat zy vinden, bewaren, twyfelt er niet aan of men zal met der tyd in het bezit van al de gevonden voorwerpen kunnen komen. Van die, welke hy nu reeds heeft medegebragt, en waardoor het verhaal der Eskimoos op eene droevige wyze bevestigd schynt te worden, verdienen vermelding: een klein zilveren tafelbord met de woorden *Sir John Franklin K. C. B.* (de beginletters van *Knight Commander of the Bath*); verschillende zilveren lepels en vorken, waarop [illegible] de namen der [illegible] zier, luitenant C. Gore, de beide adsistent officieren van gezondheid A. Mc. Donald en J S. Peddie en den tweeden stuurman G. A. M. Bean.

Ten gevolgen hiervan heeft dr. Rae eene audientie gehad met sir James Graham.— Naar men verneemt moet sir James Graham te kennen gegeven hebben, dat de regering voornemens was in het begin der lente eene expeditie uit te zenden, ten einde verdere nasporingen te doen naar de door de Eskimoos gevondene voorwerpen en de door hem gedane mededeelingen; ook moet het bevel over die expeditie aan Dr. Rae aangeboden zyn.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 November 1854.

NAMENS den heer Gouverneur a. i. dezer kolonie wordt bekend gemaakt, dat op de Koloniale Secretary alhier het 1e. deel 1e. stuk van het werk: *Grondbeginselen van het onderwys en de opvoeding door A. H. Niemeyer naar den 9e. oorspronkelyken druk vertaald door P. H. Gorlitz*, hetwelk van het Departement van kolonien by dit bestuur is ontvangen, ter inzage gedeponeerd is, voor degenen, die daarin belang mogen stellen.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 November 1854.

BY dit bestuur kennisgeving ontvangen zynde, dat zeker Carlos Lucas, geboortig van dit eiland, matroos aan boord van de Venezolaansche schoener Isabel, te Ciudad Bolivar verdronken is op den 22 September ll., zoo wordt, namens den heer Gouverneur a. i. der kolonie, hierby bekend gemaakt, dat de belanghebbenden inlichtingen ter Koloniale Secretary kunnen verkrygen ten aanzien van eenige, door dien schepeling, nagelatene goederen.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 November 1854.

TEN gevolge der ontvangene magtiging van het Opperbestuur, zyn aan de landsslaven *Jozef*, oud 49 jaren, zoon van *Isabella Janga*, en *Clementina*, oud 30 jaren, dochter van *Petrona Domacatse*, brieven van vrydom in *communi forma* uitgereikt, waarby aan dezelve de voor- en familienamen van *Jozef Pastman* en *Clementina Makasser* zyn toegevoegd.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 November 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het gedaan verzoek door *Jacob Lauffer*, ingezeten dezes eilands, het aan Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft, by Hoogstdeszelfs besluit van den 10 September ll. No. 45, *Brieven van legitimatie* te verleenen voor zyne twee by *Maria Victorina Da Chatel* verwekte kinderen, met namen: *Marie Louise Hermenie* en *Samuel Johannes*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 November 1854.

DE Heer Gouverneur a. i. heeft by beschikking van heden No. 743, onder nadere goedkeuring, aan *G. Hendriksen*, op zyn verzoek, een eervol ontslag verleend uit zyne betrekking van marechaussée by de Koloniale brigade marechaussée alhier.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 November 1854.

BY beschikking van den heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, in dagteekening van heden No. 737, is, na ingewonnen advies der geneeskundige Commissie alhier, bepaald: dat de loods, belast met de attributen van havenmeester, van de vaartuigen, welke van St. Kits komen of dat eiland hebben aangedaan, de verklaring zal afnemen of aldaar de Cholera *al* dan *niet* heerscht, en zoo ja, dezelve in de haven niet zal binnenlaten, maar verwyzen naar het eiland Klein Curaçao.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 November 1854.

BY beschikking van heden No. 747, is aan den heer *S. E. L. Maduro*, op zyn verzoek, onder nadere goedkeuring des Konings, een eervol ontslag verleend uit zyne betrekking van lid der Regtbank dezer kolonie en ter vervulling dier vacature, mede onder nadere goedkeuring, als zoodanig benoemd, de heer *Benjamin Jesurun Jr.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1854.

No. 47. Oct. 16, van den slaaf *Constantinus*, oud 25 jaren, zoon van *Poostia*, toebehoorende aan *Maria Elisabeth Oduber geb. Croes, te Aruba.*

„ 48. „ 28. van het slavenmeisje *Henriette Elisabeth* oud 1 maand en 7 dagen, dochter van *Felicia Theodora*, toebehoorende aan *Poulina Olbina Milan.*

TWEEDE AFKONDIGING.

1854.

No. 49. Nov. 18. van den slaaf *Bastiaan*, oud 46 jaren, zoon van *Markita*, toebehoorende aan *C. L. van Uytrecht.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

TEN verkoop te Bonaire disponibel zynde
2 à 300 Ezels,
20 Merinos hamels en rammen,
28 do. overjarige ooijen,
3 ongetemde paarden, en
3 volwassen koeijen,

zoo wordt zulks by deze ter kennis gebragt van belanghebbenden, die, daartoe gading hebbende, zich vervoegen kunnen ter bovengemelde administratie.

Curaçao den 17 November 1854.

De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Maatschappy tot Onderwys.

JAARLYKSCHE algemeene vergadering op Maandag, den 4 December e. k., des avonds te 7 uren, in het schoolgebouw.

Curaçao den 17 November 1854.

Namens het Bestuur der Maatschappy voormeld,
De Secretaris,
J. H. SCHOTBORGH.

DE genen, die aan den ondergeteekende voor geneeskundige behandeling schuldig zyn, worden hierby dringend verzocht het verschuldigde voor het einde van dit jaar te komen voldoen, ten einde onaangename geregtelyke invorderingen te voorkomen.

Curaçao den 17 November 1854.

N. ROJER,
Med. chir. et art. Obst. Doctor.

OPROEPING.

DE ondergeteekende testamentaire Executeur in den boedel en de nalatenschap van wyle Mevrouw *ESTHER LEVY MADURO PIXOTTE, Weduwe van DAVID HENRIQUEZ JULIAO*, roept hierby op al degenen, die mogen vermeenen eenige vorderingen te hebben tegen gemelden boedel, om hunne rekeningen by hem binnen den tyd van zes weken, van heden af te rekenen, intezenden.

Curaçao den 17 November 1854.

ISAAC HENRIQUEZ JULIAO qq.

TE HUUR

HET ruime Woonhuis op de Plantage BELLE-VUE — door de wandeling CHARO — met Putwater voor huisgebruik. Te bevragen op Planters-Rust.

Curaçao den 15 November 1854.

Aan het Publiek.

DE ondergeteekenden geven hierby het publiek kennis, dat de firma SEITZ & MOORS, onder welke het HOTEL NATIONAL geopend en tot nu toe gehouden werd, is ontbonden, en dat hetzelfde Hotel zal worden gecontinueerd door den tweeden ondergeteekenden, die zich mits deze in de gunst van het publiek aanbeveelt.

Curaçao den 17 November 1854.

F. H. G. SEITZ.
L. J. MOORS.

BEKENDMAKING.

OP Dingsdag, den 5 December e. k., des morgens te 10 ure, zal by publieke veiling worden verkocht het effect *WACAO*, gelegen aan de Overzyde dezer haven Wyk 2 No. 108 en 109, met een ruim koraal, twee ruime regenbakken, afdakken, paardestallen en een tot het effect behoorend huisje by den ingang van de koraal; voorts eenige goed onderhouden meubelen; het een en ander zal voor het publiek ter bezigtiging worden gesteld, van af Maandag, den 20 dezer. De verkoop zal in het huis zelf plaats hebben.

Curaçao den 17 November 1854.

Mr. D. M. RAMMELMAN ELSEVIER.

TE KOOP

by S. E. L. Maduro,

GROOTE AMERIKAANSCHE EZELSKARREN — AMERIKAANSCH HOOI in pakjes, enz.

Curaçao den 24 November 1854.

TE KOOP

by G. I. Hoyer,

SPERMACETIE KAARSEN in kistjes van 12 lb.

Curaçao den 24 November 1854.

TE KOOP

by HERMAN C. HENRIQUEZ & Co., Heerenstraat No. 40,

ALLERBESTE HAVANA SIGAREN.

Curaçao den 24 November 1854.

TE KOOP

tegen zeer billyke pryzen:—

EEN groot assortement AMERIKAANSCHE STOELEN—FAMILY BEEF in ½ vaten en by het pond—INGELEGDE AMERIKAANSCHE OESTERS in potten—Dr. AYERS VERMAARDE BORST BALSEM en ZUIVERENDE PILLEN, aanbevolen door de geneeskundige faculteit.

Curaçao den 24 November 1854.

LEWIS HORAN.

Gedrukt ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.